

† Dekan Fr. Hönigmann

V Škofji Loki je včeraj, 1. julija, zjutraj umrl ondi bivajoči vpok. župnik in dekan g. Franc Hönigmann.

Pokojni je bil rojen dne 1. aprila 1854 v župniji Ribnica in bil v mašnika posvečen dne 24. julija 1882. Naslednje leto je bil nameščen kot kaplan v Črnem vrhu nad Idrijo, kjer je bil nad dve leti. L. 1893 je prišel za župnika v Kropo, kjer je bil polnih 16 let. Tu je sezidal mogočno župnišče. Nato je bil 4 leta župnik v Brezovici pri Ljubljani, dokler ni l. 1913 prišel za župnika in dekana na Vrhniko. Tu je deloval 6 let do svoje v pokojitve l. 1929. Nato se je naselil v Škofji Loki. Pogreb bo v petek 3. t. m. ob 9 dopoldne v Škofji Loki.

Naj v miru počiva!

Proslava 120 letnice gimnazije v Kranju

Kranj, 30. jun.

Na precej manj glasen način, po kljub temu zadosti dostojno in slovesno je pa proslavila drž. realna gimnazija v Kranju s svojo Vidovdansko akademijo, ki se je vršila v nedeljo, dne 28. jun. ob pol 10 dopoldne v dvorani Narodnega doma, spomin 120-letnega jubileja ustanovitve francoske gimnazije v Kranju po maršalu Marmontu, guvernerju tedanjih Ilirskih provinc. — Ker je že nedeljski »Slovenec« prinesel v posebnem članku ves razvoj kranjske gimnazije in naglasil hkrati ves pomen velikega dejanja, ki ga moramo gledati v ustanovitvi franc. gimnazije, nam je naloga in dolžnost zabeležiti le potek prireditve kot take.

Dasiravno je bila prvotno proslava mišljena kot večja, bolj razsežna prireditev z zunanjimi okrasji, je pa končni sklep izzvenel le v načrtu, prirediti skromno tiho interno akademijo brez godbe in uniform. V dvorani Narodnega doma so se v nedeljo dopoldne zbrali razni zastupniki kranjskih oblasti ter drugi oddelčniki in še precej občinstva. Vabilu se je odzval tudi francoski konzul iz Ljubljane g. Emanuel Neuville v spremstvu tajnika g. prof. dr. Deiele. Proslavo je otvoril g. gimnazijski ravnatelj Košnik Ivan, ki je pozdravil navzoče zastopnike, goste in občinstvo. Dijaški orkester je nato odigral A. Foersterjevo slavnostno koracnico. Tretja in glavna točka program je bil slavnostni govor g. prof. Niko Kureta. Za svoje izborni izvajanje je g. prof. Kuret žel vsestransko priznanje. Slavnostnemu govoru je sledil pevski program gimnazijskega mešanega in mladinskega zbora. Pri nekaterih točkah je pomagal tudi g. prof. N. Kuret.

Program je bil sledeč: B. Ipavice: »Ilirija oživljena«, Ocvirk: »Domovina bela golobica« (meš. zbor); A. Mav: »Naša pesem«; narodna »Pozdrav Gorenske«, G. Ipavice: »Zvečere« (mladinski zbor); Stj. Mokranjac: »Il. rukovet srbskih napevov; Fr. Gerbič: »Žitno polje« (mešani zbor); P. H. Sattner: »Po zimi iz šole«; Ocvirk: »Kolo«; Flajšman: »V gorensko oziraj se skalnato stran« (meš. zbor) in končno drž. himna: »Bože pravde«. — Kot posebna točka je bila med pevskim programom razdelitev nagrad za najboljše naloge. Darila je razdeljeval g. konzul sam. Dobila sta: abiturijentka Jakob. Slapčarjeva za črtico »La faute« kompletno izdajo Molièrovih del; sedmošolka Leon Matajc pa za naloge: »La rentrée des élèves de l'enseignement primaire.« (po A. France-u) izdajo Mussetjevih: »Comédies et Proverbes«. G. konzul je bil nad peštrim programom in brezhibnim izvajanjem gimnazijskega pevskega zbora direktno očaran.

Po končani proslavi v Narodnem domu se je vršila otvoritev razstave dijaških risarskih izdelkov in ročnih del v II. nadst. gimnazije. G. konzul si je ogledal tudi razstavo in se zelo laskavo izrazil o njej. Obljubil je, da bo za prihodnje leto sam poskrbel darila za nagrado najboljšim učencem.

V priprosti skromnosti je potekla spomin-ska proslava kranjske gimnazije. Saj razen člankov v časopisu in pa zgodovinske razprave prof. g. dr. Zontarja v »Letnem poročilu« nihče ni pisal in preveč govoril o prireditvi, ki je popolnoma dosegla svoj namen. Pri akademiji so pobirali prostovoljne prispevke za »Podporno zalogo«.

Češnje v predmestju

Ljubljana, 1. julija.

Davi že ob petih, je potrkalo na okna hiše v predmestju: »Češnje, dobre češnje, prav poceni jih dam!« Zunaj je stala trudna žena z vozičkom lepih rdečih češenj.

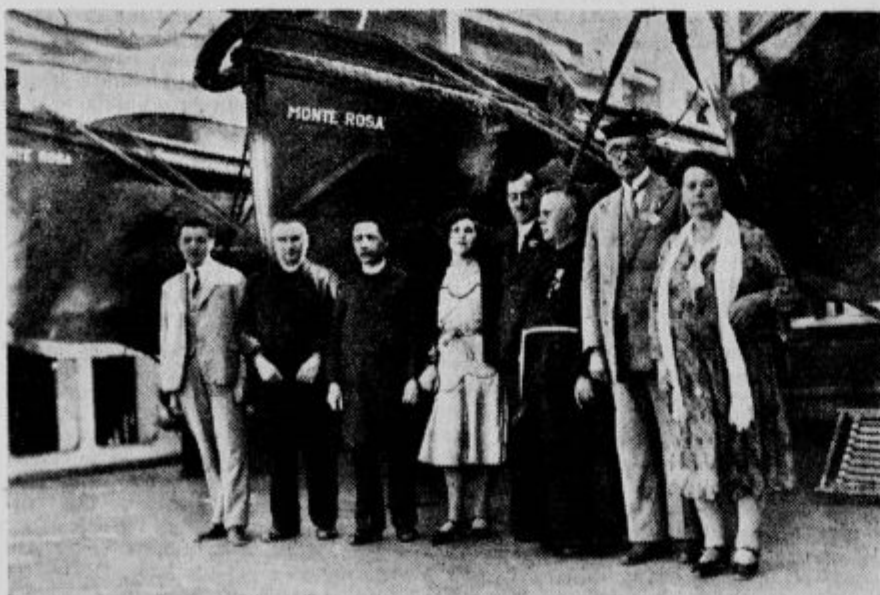
»Odkod pa ste žena?«

»Z Orlov.«

»Potem ste pa poznali pokojnega Podržaja, ki so ga ubili?«

»Poznala. — — — Bil je — moj mož!«

Žena prodala nekaj češenj in odide naprej. Odide, da prodaja tiste češnje, katere je plačal njen mož z lastnim življenjem. Doma ima tri otročičke, ki hočejo kruha. Ako bo prodala vse češnje, ga bodo imeli nemara in zaenkrat dovolj. Žena je že pri sosednih hišah in povsod enakomerno trudno ponavlja: »Češnje, dobre češnje, prav poceni jih dam!«

Slovenci v Sv. Deželi. Od leve na desno: Uradnik Eržen iz Hrasnika; pomožni škof dr. Tomazič iz Maribora; J. Podbevšek, župnik iz Sk. Loke; gđc. Korenova, učit. iz Metlike; Iv. Zan iz Ljubljane; franciskan Oštir s Trsata; Joško Lipša iz Maribora; gospa Rottermann iz Gradca.

Začetek konca?

Na kočevskem rudniku zopet 60 delavcev odpuščenih

Kočevje, 1. julija.

Razmere na kočevskem premogokopu so se v zadnjem času zelo poslabšale. Število delavstva se je krčilo od dneva do dneva, kakor se je zmanjševalo tudi redno delo čimdalje bolj, tako da so rudarji napravili na štirinajst dni le še po sedem »šitov«.

Rudarji so radi tega začeli, kolikor so pač mogli, gledati za drugim delom, tako da so ostali pri rudniku le še družinski očetje, ki že upajo na pokojnino in pa ljudje iz bližnjih vasi, ki si pomagajo z majhno kmetijo. Beda in pomanjkanje na našem rudniku je danes vsakdanja stvar. Ljudje so vsled večnega pomanjkanja popolnoma otopeli.

Danes je prišla med nje nova nesreča. Vodstvo tukajšnjega rudnika je namreč danes sporočilo šestdesetim delavcem, da ne morejo priti več na delo, ker jih premogokop nič več ne potrebuje.

Šestdeset ljudi se je v hipu znašlo na cesti brez kruha in slehernega prihranka. Kdo bi mogel ob tem stanju tudi kaj prirediti? Med temi šestdesetimi jih je mnogo takih, ki imajo ženo in po več otrok, s čemer je beda in siromaštvo teh ljudi še večje.

Mnogi, ki vidijo te stvari, mislijo, da se s tem pričenja začetek konca našega rudnika. Kočevski rudnik, ki je prva leta po vojni zaposloval še preko 1200 delavskih moči, je zmanjšal v zadnjem letu tako silno obrat, da je sedaj na rudniku uslužbenih jedva še 90 delavcev. Ti delavci bodo najbrže ostali pri premogovniku še naprej, ker jih rabijo radi pogona elektrarne, ki oddaja svojo strujo obema kočevskima tekstilnima in šalki vasi pri Kočevju.

Javno borzo dela pa prosimo, da prisloži ob tej veliki krizi novih kočevskih brezposelnih na pomoč in jih, če je to količkaj mogoče, primerno zaposli.

Slovenska šola v Nemčiji

Naša slovenska kolonija v Nemčiji šteje okrog 50.000 duš, večinoma samih Slovencev. S posredovanjem jugoslovanskega izseljenškega odbora je bilo za nje prirejenih 6 šolskih tečajev, na katerih poučujejo materinski jezik, zgodovino, zemljepis in domačo pesem. Ti tečaji se vrše sedaj po krajih, kjer je slovenska kolonija najmočnejša: v Gladbecku, Hochheide, Marlu, Moersu, Osterfeldu, Sunderwihu. Izvedli pa jih bodo tudi po drugih krajih. Tečaje

vodijo inteligentnejši delavci sami, vodi in pomaga pa izselj. komisar g. Berislav Deželč. Knjige za te tečaje je darovala banska uprava dravske banovine v Ljubljani, denarno pa jih je podprlo ministrstvo za soc. politiko. Tečaje obiskuje doslej 150 slovenskih otrok.

Na naši sliki vidimo v sredi g. komisarja Deželčja z gospo in voditelje tečaja: Valentina Kovača, Miho Zupanca, Franceta Čebina in Andreja Breznikarja.

Otvoritev glavarstva v Metliki

Metlika, 1. julija.

Danes je doživela Metlika velik zgodovinski dan. Pozdravljala je slovesno svojega prvega glavarja. Že snoči ob pol 9 se je slovesnost pričela s podoknic g. svetniku Ganglu, metliškemu rojaku, ki se je za ustanovitev novega glavarstva najbolj prizadeval. Potem se je razvila po mestu bakljada, ki je šla pozdravit najprej g. glavarja, kateri se je ljudstvu odzval s toplimi besedami. Danes pa se je pričela slovesnost z mašo ob 9. Po sv. maši se je vršila slavnostna seja vse svetne in duhovske gospo-ske, pri kateri so vsi navzoči duhovniki ustanovitveno spomenico in zgodovinski dokument o ustanovitvi novega glavarstva, ki se bo ohranil v arhivu. Nato je g. šolski nadzornik Barle, ki je vodil slavnostno sejo, izrekel zahvalo in predlagal brzojavke Nj. V. kralju, predsedniku vlade, banu in podbanu. Izrekel je zahvalo navzočemu g. Ganglu in še posebej zahvalo nekaterim drugim, ki so za ustanovitev metliškega glavarstva največ storili. Zatem, ko so se navzoči podpisali v spomenico, so se vsi predstavili g. glavarju. Potem se je pod slavalokom pred mestno hišo vršila pozdravna slavnost prvemu metliškemu glavarju. Nagovoril in pozdravil ga je mestni župan g. Golia. V nadaljnjem delu svojega govora je izrekel posebno zahvalo tudi g. Ganglu, katerega je v priznanje zaslug imenoval občinski odbor za častnega metliškega občana. Potem je bilo obločena deklica izročila g. glavarju šopek cvetja in zelenja z naših travnikov in gozdov kot simbol dežele, katero prevzema v skrb:

»Sprejmite v dar to cvetje,

ki je zrastle na livadah naših,

sprejmite zlato klasje naših njiv,

sprejmite grozd in brezo in nagelj rdeč.

To cvetje, poljsko klasje, grozd in breza,

to dela je simbol,

al' nagelj rdeč pa govori,

da glad napaja zemljo svojo s krvjo in

potom.«

In tudi lakota, tisto ubožno zelišče, simbol uboštva našega, je tudi bilo zraven. V imenu žumberka je pozdravil g. učitelj Smiljančič, ki

je nazdravil velikemu idealu našega edinstva. Tužna je bila v prošlosti, a zato je lepa v bodočnosti. Nato se je razvil sprevod z godbo, ki je odšel preko treh trgov in peljal g. glavarja do gradu. Pred gradom so zapeli pevci. Mestni župan je izročil grajsko poslopje g. glavarju, nakar je skozi okno spregovoril g. glavar svoj pozdrav. Naglasil je: »Sprejel sem v skrb to poslopje, sprejel vašo pravdo, ki jo hočem čuvati kot zenico svojega očesa. Iz te hiše se bo delila pravica, red in zakon.«

Popoldne se je vršil svečan banket, na katerem so zastopniki ljudstva pri skupni mizi svojemu glavarju izrazili svoje misli. Iz besede vseh je odmevala ena in ista želja: Srečna bodočnost naroda je v naši lepi Jugoslaviji, ki nam bo rastle iz požrtvovalnega dela za narod v skupnem delu vseh. Današnji dan, 1. julij, pa ostane velik mejnik v zgodovini Metlike.

Šolska razstava v Bogojini

Slov. Krajina, 30. junija.

Marsikdo bi menil, da je brez pomena pisati o razstavah, ko jih je toliko po vse krajih, toda po Prekmurju so zelo redke. In drugi zopet bi menili, da so vse po enem kopitu. Toda moti se, kdor bi sodil vse prenaplo. Po različnih mestih se vidijo razstave raznih umetnikov, tvorniških proizvodov ter drugo, ali vendar je največjega pomena, če vidimo, da otroci podeželske šole prirede grandiozno razstavo, kakršna se ne vidi povsod.

Konec šolskega leta je. Povsod se naši učitelji trudijo, da bi vsaj ob sklepu šolskega leta tudi širši javnosti pokazali, kaj so delali med šolskim letom ne samo z umom, ampak tudi s telesom, torej s spretnostjo rok. Ako se človek pelje mimo Bogojine po cesti, se nehoti ozre na veličastno cerkev, ki diči okoliško kakor demant na dijametu. Pomiče ga tja originalna stavba, da si jo vsakdo hoče od blizu ogledati. Ni v skladu cerkev in šola po zunanosti; šola stari in majhna za ta kraj, pa se vendar izkaže šola s svojo zmožnostjo, da pokaže svetu, da dela, ko je čas dela, in človek bi rekel, da napravi več kot zmora. Za starimi zidovi so skrite sile, ki uravnavajo bujno otroško fantazijo v uporabljivost ter korist. Za temi zidovi vrlo učitelstvo pospešuje blaginjo naroda, da uvaja otroka na domačo obrt in rokotvorje sploh.

Število na srcu bolnih raste!

Po rezultatih najnovejših raziskovanj sta 2—3% celokupnega človeštva na srcu bolna. Jugoslavija sama bi po tem imela kakšnih 300.000 bolnih na srcu. Odvrniti je boljše kakor zdraviti. Pijte kavo Hag, to izvrstno zrnato kavo, osvobojeno razdražljive snovi — kofeina. Pri kavi Hag ne pogrešate ničesar. Ravno na počitnicah bi tudi morali kavi Hag dati prednost. Vsak boljši hotel in restaurant jo servira na željo. Vaše srce in živce varuje pri popolnem užitku kave, samo kava Hag.

Nov gasilni dom v Tuhinjski dolini

Kamnik, 30. junija.

Gasilno društvo v Srednji vasi v Tuhinjski dolini je bilo ustanovljeno komaj pred enim letom, a si je že v prvem letu svojega obstoja zgradilo krasen dom, ki je v ponos, pa tudi v okras celi vasi. Leži na lepem prostoru tik ob cesti. Največ zaslug za zidavo novega doma si je pridobil neumorni načelnik g. Vrtačnik, sezidal pa so ga domačini sami s prostovoljnimi prispevki in z osebnim delom ter si tako postavili lep spomenik svoje požrtvovalnosti in ljubezni do bližnjega.

V nedeljo, 28. junija se je vršila slovesna blagoslovitev doma. K tej redki slavnosti se je zbrala vsa Tuhinjska dolina, prihitelo pa je tudi mnogo Kamničanov. Gasilci so poslali častno deputacijo z župnim praporom. Dom je blagoslovil g. župnik Janez Pavlič iz Sel, kumica pa je bila g. Malijeva iz Spitalčice. Po litanijah in slovesni blagoslovitvi so sledili govori g. župnika Pavliča, g. Engelmana, g. Tomaža Homarja in domačega načelnika g. Vrtačnika, ki so vsi čestitali delavnemu društvu, ki si je v tako kratki dobi svojega obstoja ustvarilo vse predpogoje za uspešno delovanje.

Po končani slavnosti se je vršila mokra vaja z brizgalno, katero so poslali iz Ljubljane na ogled. Društvo je sklenilo, da si jo bo nabavilo o prvi ugodni priliki. Za tem se je razvila živahna zabava, pri kateri je igrala nova stranska godba na fanfare.

Gasilni dom v Srednji vasi pa bo tudi postal središče prosvetnega življenja, saj je v njem postavljen lep oder, kjer se bodo lahko prirejale najrazličnejše predstave. — Čestitamo marljivemu društvu na njegovi delavnosti!

Domžale

Dve nesreči. Dveletni Janezek, sinček železničarja Rozmana je doma na spolzkih tleh padel ter si zlomil nogo v bedru. — 7letni Peter Juvan, sin mizarškega mojstra v Stobu je padel z jablane ter si zlomil roko. Oba sta bila prepeljana v ljubljansko bolnišnico.

Osebnost. Premiščen je od tukajšnje finančne kontrole preglednik g. Franc Fugger v Novo mesto.

Na prvenstveni dirki triglavskega pododbora kolesarskega kluba sta zmagala na progi 72 km v skupini juniorjev člana SK Diska Ivan Gregorič in Franc Šme.

FOTOAPARATE

svetovnih tvrdk Zeiss-Ikon Rodenstock, Voigtlander, Welta, Certo itd. ima vedno v zalogi Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. — Zahtevajte cenik! —

Univerzitetno mesto v Parizu

Apostolat miru je lepa naloga mladine, zmogla zanosu za velike ideale, zmogla elana, ki ne išče koristi; je naloga mladine, ki je bogata izkušnja prejšnjih generacij. Mladine vseh dežel. Samo mladina bo premostila nasprotja, predsodke, sovraštvo med narodi in napravila konec medsebojnemu klanju, ki je onečastilo stoletja do današnjega dne. Toda v ta namen se mora mladina predvsem sama med seboj spoznati, zblížiti. Dati mladini to možnost — je namen univerzitetnega mesta v Parizu.

so mnogi drugi že v delu: Velika Britanija (150 sob), waleški princ je prisostvoval položitvi temeljnega kamna. — Švedska (40 sob). Princ Evgen švedski je prisostvoval polaganju temeljnega kamna; minister v Parizu, grof Ehermsvaerd je dal pobudo za zgraditev. — Holandska (100 sob). — Španija (150 sob), delo vlade same; bivši kralj Alphonso XIII. je sam izbral prostor. — Danska (40 sob). — Kuba (70 sob). — Monaco (50 sob). — Grška (50 sob). — Kolegij francoskih provinc (320 sob), zamisel je sprožil Amerikanec, rojen

Indo-kitajski dijaški dom v pariškem univerzitetnem mestu.

Znano je, da je to mesto ustvarilo nepredvideno srečanje dveh mož: inteligentnega merena Enila Deutscha (de la Meurthe), pripravljenega posvetiti deset milijonov frankov za zgradbo, kjer bi lahko bivalo do 300 mladih ljudi — studentov, ne da bi jim bilo treba trpeti zaradi preobremenjenosti, zaradi skrbi za vsakdanje življenje — in francoskega prosvetnega ministra A. Honorata, kateri je zajel takoj velike vidike, ki jih je nudila čudovita velikodušnost. Zakaj ne bi ta ustanova bila matica širšega, matica mednarodnega mesta akademikov s številnimi ustanovami, individualnimi, toda vezanimi v harmonično skupnost?

In tako je rastle delo neumornega stvaritelja: vlada, province, mesta, posamezniki — so tekmovali v radodarnosti. Država in mesto Pariz podpirata bodoče »mesto«, dala sta mu ozemlje, ki leži ob južni meji prestolnice in ki bo po darilu Davida Weila kmalu doseglo 40 hektarov, na katerih bodo razdeljene stanovanjske stavbe, parki in vrtovi, sportni prostori. Konstrukcija velike linije podzem. železnice (Métropolitain) bo spojila latinsko četrt in četrti velikih šol s mestom številnih tisočev prebivalcev — studentov.

Zadovoljimo se sedaj z zgornostjo kronike. Prvi ustanovi Deutsch (de la Meurthe), otvorjeni v letu 1924., sledi v 1926. prva inozemska ustanova, kanadski kolegij, delo iniciative Philippa Roya, ministra Kanade v Parizu, združenega z velikodušnostjo senatorja J. M. Wilsona; waleški princ sam jo odprl. Leto kasneje se dvigne belgijski kolegij na podlagi širokogrudnosti g. in ge. Biermans-Lapôtre; princ Leopold prisostvuje otvoritveni svečanosti. V letu 1928. so postavili oba argentinska kolegija, ustvarjena po vladi južno-ameriške republike in g. O. S. Beinbergu. V letu 1929. japonski kolegij, plod velikodušnosti gg. Satsuma, očeta in sina. Nato kolegij Narodnega agronomskega inštituta, kolegij Indo-Kine, ustvarjen po g. Fontaineu, oni Združenih držav, delo iniciative g. in ge. Homer-Gage, Armenski kolegij, čigar gradbene stroške je kril z darom Boghos-Nubar paša. Mesto šteje danes 1235 sob.

Toda če je začetek lep, je vendar samo začetek. Poleg gotovih in naseljenih kolegijev,

Alačan, Murry Guggenheim, »kralj usnja Združenih držav«. — V treh letih bo študentom na razpolago skupno 2500 sob.

Zgled miče, in tako bodo jutri mnogi drugi načrti resničnost; mesto bo sprejelo v svojo sredo še druge goste: Norvežane, Poljake, Romune, Svicarje, Čehe in Slovake, Braziljance, akademike Venezuele, Peruvije. K temu idealnemu delu ne prispeva le ma-

André Comaia, uradnik francoskega urada za šifre, ki so ga zaprli, ker je baje borznim spekulantom izdajal tajne brzojavke.

gnati bank, trgovine in industrije; kakor lahko osnujete posteljo v bolnišnici, lahko osnujete sobo za nov kolegij univerzitetnega mesta. To metodo so izrabile province, trgovske zbornice, transportna društva, kreditna podjetja, privatniki (tuji in Francozi), celo države kakor Irska...

Povedali so mi v Parizu, da je v kolegiju provinc kupila tudi Slovenija dve sobi; vse-kakor naši javnosti banovina ni ničesar sporočila, to bi ji lahko očitali. A merodajni faktorji so dokazali s tem dejanjem zmisel za veliko in idealno delo in jim moremo k temu le čestitati.

V teh »kolegijih«, ki so začrtani in onih, kateri so že gotovi, je ena nevarnost: da študenti ene narodnosti ne bi ostali združeni le med seboj in da se vsled tega svrha — mednarodno zblížanje akademikov — ne bi dosegla. Se ena neobhodno potrebna naloga

Grad Hubertusstock v berlinski okolici, lovski dvorec pruskega ministrskega predsednika, kjer bodo nastanili angleške ministre za »konec tedna«, ko vrnejo nemški obisk.

obstoja, to je, urediti vsem gostom mesta skupno ognjišče. Ta ideja je našla čudovitega darovalca. G. John D. Rockefeller mlajši je dal na razpolago 90 milijonov frankov, da zgrade skupno palačo; v njej bodo upravni prostori, restavracija, kjer bodo dnevno servirali 5000 kosil, dalje dvorana za svečanosti, dvorana za zborovanja, glasbene dvorane, velika centralna knjižnica; zgrajeni bodo prostori za telesno kulturo, plavalnica, prostori za zdravniško službo.

Z delom so pričeli; sodelujejo inozemski in francoski arhitekti. Tudi to dejstvo je značilno, osvetljuje nam drobce, ki je res značilna priča, kakšen duh vlada pri tem delu: enakost med narodi.

Gori sem napisal: mesto bo sprejelo v svojo sredo še druge goste — Norvežane, Poljake, Romune itd. Imena — Jugoslovane — ni med njimi. Pariz je intelektualno središče Francije, morda sveta, vir kulture, iz katerega črpajo tudi mnogi jugoslovanski akademiki. Točnih podatkov nimam, toda v društvu »Association des étudiants yougoslaves à Paris« je vpisanih preko 140 akademikov, njih število pa presega v Parizu gotovo 250!

To število je vsililo v program označnega društva, v program merodajnih faktorjev v Parizu, misel za zgraditev jugoslovanskega kolegija. Ali to je le formalna postavka v programu, misel, katere uresničiti še danes nihče ne misli: ni sredstev!

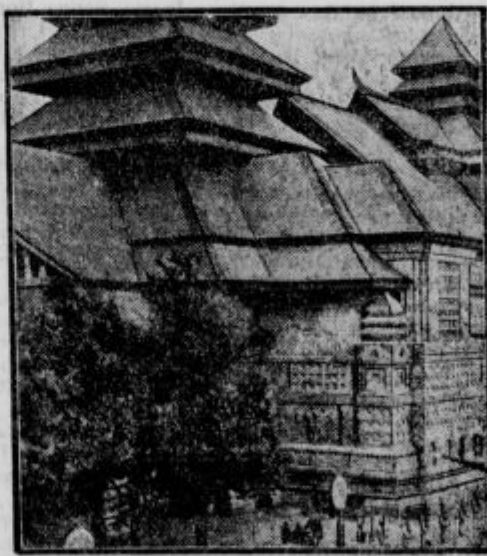
Ko sem zadnjič ponovno obiskal pariški etnografski muzej v Trocaderu z nekim kulturnim delavcem iz Maribora, sva obstala pred zbirko, ki pokaže tipe hiš, noš etc. Bosne, Južne Srbije. Kako borna zbirka! In kako lepa bi bila lahko, če bi dali kakemu našemu strokovnjaku sredstva, da zbere popolno, lepo etnografsko zbirko iz vseh naših pokrajin... in jo podari temu muzeju, ki je sedaj v polni reorganizaciji in razmahu.

In jugoslovanski akademski kolegij v Parizu bi bil dokaz upoštevanja intelektualnega življenja v naši državi, dokaz navdušenja za veliko idejo pariškega univerzitetnega mesta. Nekoliko zanosu, nekoliko vztrajnosti, vladne iniciative in težkoče se bodo začele podirati. Mladina bo vse žrtve gotovo stoterno vrnila!

V Parizu, junija 1931. Reynold M.

Požar na pariški kolonialni razstavi

Holandski paviljon na pariški kolonialni razstavi, ki ga je uničil požar, je bil eden najlepših in najzanimivejših. Ogenj je uničil nenadomestljive dragocenosti in redkosti. Tu so bile nagradene redke starine in umetnine, med drugim zbirke Batavijske kolonialne družbe, ki niso imele para, potem mno-

Holandski paviljon na kolonialni razstavi v Parizu, ki ga je uničil požar.

goštevili predmeti iz leydenskega etnografskega muzeja, ki so bili stari do 2000 let in čez. Stvarno škodo cenijo na 70—80 milijonov frankov. Človeških žrtev na srečo ni bilo. 50 domačinov, ki so spali v paviljonu, so v zadnjem hipu rešili. Komisar holandskega oddelka si je rešil življenje s skokom skozi okno.

Ne zavreči - raje darujte!

Prodajalci sadja in zelenjave na dunajskem »Naschmarktu« imajo navado, da vse sadje in zelenjavo, ki je v nevarnosti, da se pokvari, darujejo hiralnici, ki sama z vozom pošlje po blago. To je pač posnemanja vredno! Koliko blaga se pokvari in zavreže na zelenjadnem in sadnem trgu, koliko tudi mesarjem, ki bi se dalo prejšnji dan še rešiti, če ne za lastno gnetno korist, pa za dobro delo. Dunajski zgled naj bi našel posnemevalcev tudi pri nas!

»Že tretji teden gledam ta voz na mojem žepnem robu, a še vedno ne vem, kaj sem se prav bal pozabiti!« — »Najbrž ste pozabili robec dati perici!«

Post in Gatty zopet v Ameriki

Dne 30. junija sta odletela Post in Gatty iz Fairbanksa proti Edmondtonu v Kanadi, do katerega znaša razdalja 1500 milj. To je bila predzadnja etapa na njunem poletu okrog sveta. Od tam jima je preostalo samo še približno 2000 milj do njunega izhodišča v Newyorku. Vsega sta preletela 16.500 milj, in to v desetih dneh. Zaslužila sta nagrado 20.000 dolarjev, kar za tako podjetje ni bogve kaj. V Nomeni sta drzna letalca počivala samo tri ure, v katerem času sta obnovila zalogo kuriva. Njun polet okrog sveta je do sledi edinstven čin in vzbuja občudovanje vsega sveta.

Nov svetovni rekord v metanju krogle je postavila gđ. Heublein v francosko-nemških lahko-atletičnih ženskih tekmah v Parizu; dosegla je 12,88 m.

Nov svet. letalski rekord

Francoska letalka Maryse Bastie, ki je v nedeljo zjutraj odletela iz Bourgeta, je brzojavno naznanila svoj prihod v Iren pri Nižjem Novgorodu. Preletela je približno 2900 kilometrov, ne da bi bila vmes pristala, in s tem postavila nov svetovni rekord za polet v lahkem letalu na ravni črti brez pristanka. Dosedanji rekord je znašal 2855 km in je bil v veljavi od septembra 1929.

Kralj jekla umrl

V Londonu je umrl sir Bell Hughes, kralj jekla. Par zadnjih želja mu usoda ni izpolnila. Tako je zelo želel, da bi dosegel starost 90 let, a mu je ob smrti manjkalo še tri leta (87 let). Druga njegova velika želja je bila, da bi se v Sidneyu udeležil blagoslovitve novega mostu, ki je ena največjih mehaničnih zgradb sveta in delo ene izmed njegovih industrijskih družb.

Nesporazum. Deček je zahteval v lekarni prašek proti bolham. »Za koliko?« je vprašal prodajalec. — »Saj jih nisem štel.«

»Stavim 100 dinarjev, da ne boš vedel, kaj hočem!« — »No, velika reč! Seveda si zopet prišel, da bi si izposodil denar.« — »Na-a, prišel sem samo, da ti voščim dober dan. Izgubil si. Zdaj mi pa le daj stotak!«

»Kako pa ste se mogli oženiti v petek, pa še trinajstega. Mar niste nič praznovrni?« — »Poprej nisem bil, a od tega petka sem zelo praznovrnen.«

Če je ravnotežje na dopustu...

Izgredi na bessianski univerzitetni policija pred vrati; zgoraj rektor prof. dr. Deissmann. — Zaradi hudih spopadov med narodno-socialističnimi in levičarskimi dijaki so univerzo izpraznili in za dva dni zaprli.

